

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 287.

Tredie Session.

84de Møde.

Livsbagen den 24de Februar.

(Forts.)

Krieger: Jeg skal tillade mig at henvende sig til Ithingets Opmærksomhed paa den Betragtning, at de Grunde, som nu ere anførte dels af Rigsdagsmanden for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning) og dels af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) ere af den Natur, at de nærmest forekomme mig at være henstillede til Regeringens Overveelse. Dersom Regeringen ikke idag havde taget Sagen saaledes, som den har taget den, saa vilde denne Forhandling ikke være kommet frem. Nu vil jeg sætte, at Sagen ikke blev overgivet til Committeebehandling; saa gaaer den jo umiddelbart til 2den Behandling heri Ithinget; den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds stiller saa sit Forslag, men, saa vil det aldeles afhænge af Regeringen, om Forhandlingerne skulle gjentages eller ikke. Den Omstændighed, at Sagen henvises til en Committee, for at Ithinget kan vise, at det med al mulig Samvittighedsfuldhed behandler Sagen, har saaledes aldeles ingen Indflydelse paa den næste Forhandlings Character. Dersom Ministeriet ikke optager Sagen igjen, saa bliver denne Forhandling ikke gjentaget, men gjør det det, saa maa den ogsaa gjentages. Det er altsaa, forekommer det mig, en Betragtning, som ikke kan have nogen Indflydelse, naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt Sagen skal gaae gennem et Udvalg eller ikke.

Madvig: Hvis der nedsettes et Udvalg, saa maa dette Udvalg gjøre en Indstilling og motivere den, og da er det saagodtsom uundgaaelig nødvendigt, at Discussionen igjen op-

tages (Hør!); hvis vi derfor ikke ville gjenoptage Discussionen, saa synes jeg, at vi skulle henvise Sagen til et Udvalg. Jeg synes, at der er de allerstærkeste Grunde til at undgaae Discussioner af den Art. Naar Ithinget vedtager det af Regeringen stillede Forslag, saa har det derved tilstrækkelig hævdet sin Værdighed og stillet sin Paastand sikker ligeoverfor hvad der af Regeringen er udtalt. Naar Manden ikke faaer den, efter Pensionsloven beregnede Pension, saa foreligger det, at Ithinget ikke har anerkjendt nogen Ret, og naar han faaer den mindre Pension, som et Ændringsforslag vil bestemme, og Regeringen sanctionerer den endelige Lov, saa har Regeringen derved erkjendt, at vi have Ret.

Krieger: Jeg skal kun bemærke, at denne Fremgangsmaade er en endnu bestemtere Tilbagevisen af Regeringens Opræden i denne Sag.

Tscherning: Mod dette kan, antager jeg, den sidste ærede Taler ikke have Noget at erindre (Krieger: Na, nei!), men derimod maa han lægge Mærke til, at en Henviisning til et Udvalg i dette Dieblik er en Henviisning til en Undersøgelse af det Udbytte, denne Forhandling har givet, thi et Udvalg, som blot vilde komme frem med Ændringsforslag, uden at motivere det og uden at give et Udbytte af Undersøgelsen, vilde efter min Overtydning ikke have gjort sin Skyldighed. Det, vi skulle vinde ved at gaae directe over til Sagens 2den Behandling og kun stille et Ændringsforslag, er, at vi stille det i Regeringens Haand, om denne Sag skal blive mere omtalt eller ikke; vi kunne stille Ændringsforslag og tie, og tier saa Regeringen og tager imod Ændringsforslaget, saa er Forliget sluttet om denne Sag.